

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 26Cb/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120207791
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1120207791.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: ASV THERM s.r.o., so sídlom Púchovská 8, 831 06 Bratislava, IČO: 36 359 114, zastúpeného Advokátskou kanceláriou MARCEL BIZNÁR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, 827 25 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 295,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 295,24 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,24 eur od 29. marca 2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou z 29. apríla 2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 295,24 eur s príslušenstvom ako náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 26. apríla 2018 došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu značky F. O. L., I.: BL XXX NM, ktoré bolo spôsobené prevádzkou motorového vozidla značky T. N., I.: BL XXX EI. Motorové vozidlo značky T. N., I.: BL XXX EI bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

2.1. Žalobca si poškodené motorové vozidlo nechal opraviť v autoservise prevádzkovanom obchodnou spoločnosťou Fobis s.r.o., ktorý vystavil žalobcovi faktúru č. FA XXXXXXXX na sumu 4.128,50 eur bez DPH (4.954,20 eur bez DPH). Oznámením o poistnom plnení z 24. októbra 2018 žalovaný oznámil žalobcovi, že predmetnú škodovú udalosť ukončil s poskytnutím poistného plnenia vo výške 3.833,26 eur bez DPH. Žalovaný podľa žalobcu krátil plnenie o sumu 354,29 eur s odôvodnením, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis sú vo výške 23,-- eur za normohodinu s DPH a výška lakovacej konštanty je 100 %.

2.2. Podľa žalobcu cena normohodiny určená žalovaným nezodpovedá cene obvyklej. V autorizovaných servisoch je cena normohodiny pre daný typ vozidla vyššia a poisťovňa napriek tomu cenu poškodeným uhradza. Množstvo vykonanej práce sa v danom prípade neodlišuje od množstva vykonanej práce v autorizovanom servise. Žalovaný v rámci likvidácie poistnej udalosti priznal výšku lakovacej konštanty 100 %, pričom v kalkulácii za opravu vozidla je tento koeficient vo výške 120 %. Takýto spôsob účtovania lakovacieho materiálu je odôvodnený tým, že pri miešaní množstva farby vznikajú straty. Namiešať presné množstvo lakovacieho materiálu pred vykonaním danej práce z objektívnych dôvodov nie je

možné. Žalovaný krátením poistného plnenia koná v rozpore s obchodnými zvyklosťami. Námietku žalovaného, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť a v rámci škodovej udalosti nepredložil nákupné doklady od autorizovaného predajcu náhradných dielov, považuje žalobca za účelovú s cieľom vyhnúť sa povinnosti vyplatiť poistné plnenie.

2.3. Žalobca k žalobe pripojil oznámenie o ukončení likvidácie poistnej udalosti z 25. októbra 2018, správu o nehode, zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, faktúru č. FA XXXXXXXX vystavenú autoservisom T. s.r.o., kalkuláciu nákladov na opravu vozidla a vyjadrenie obchodnej spoločnosti Fobis s.r.o. z 22. januára 2020.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo 14. septembra 2020, č. k. 26Cb/54/2020-44 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3.1. Žalovaný uviedol, že v prípade vykonania opravy vozidla v nezmluvnom autoservise preveruje výsledky nákupu, kvality a hodnoty náhradných dielov použitých pri oprave vozidla na základe predložených dokladov a rovnako preveruje dodržanie technológie opravy vozidla opravcom, na základe čoho je poskytnuté poistné plnenie.

3.2. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že na motorovom vozidle boli použité originálne náhradné diely, a preto žalovaný priznal ceny náhradných dielov v zmysle kalkulácie č. 8013616839 z 26. septembra 2018. Požiadavka na predloženie dokladov o nadobudnutí náhradných dielov a príslušných dodacích listov je relevantná a opodstatnená, keďže tento prístup má chrániť nie len poisťovňu pred plnením vyššej než skutočnej škody, ale prioritne práve samotného poškodeného pred montážou iných než fakturovaných náhradných dielov. Záverom žalovaný uviedol, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 22. novembra 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

3.3. K odporu žalovaný pripojil žalovaný kalkuláciu č. 8013616839 z 26. septembra 2018.

4. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie na termín dňa 29. marca 2022 o 10:30 hod., ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia strán sporu.

4.1. Strany sporu na pojednávaní strany zotrvali na svojich doterajších písomných vyjadreniach (v žalobe, resp. v odpore)

4.2. Žalobca zároveň navrhol zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 295,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,24 eur od 29. marca 2019 do zaplatenia.

4.3. Žalovaný s poukazom na navrhnutú zmenu žaloby namietol, že časť uplatneného úroku z omeškania je premlčaná.

5. Uznesením vyhláseným na pojednávaní súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 295,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29. marca 2019 do zaplatenia.

6. Z vyjadrení strán počas súdneho sporu mal súd za nesporný vznik škody na motorovom vozidle žalobcu F. O. L., I.: BL XXX NM, ktorú zavinil vodič vozidla T. N., I.: BL XXX EI, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

X.X. Medzi stranami bola sporná výška vzniknutej škody a či žalovaný oprávnenne krátil vzniknutú škodu o sumu 295,24 eur.

7. Z predložených listinných dôkazov dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

7.1. Dňa 26. mája 2018 došlo v Bratislave na ulici Na doline k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu F. O. L., I.: BL XXX NM. W. nehodu zavinila vodička motorového vozidla T. N., I.: BL XXX EI G. T. Cs?gleiová, ktorá pri výjazde z vedľajšej cesty nedala prednosť motorovému vozidlu F. O. L., I.: BL XXX NM, ktoré išlo po hlavnej ceste. Motorové vozidlo T. N., I.: BL XXX EI bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

7.2. Žalobca si motorové vozidlo F. O. L., I.: BL XXX NM nechal opraviť v autoservise prevádzkovanom obchodnou spoločnosťou T. s.r.o., ktorý žalobcovi fakturoval za opravu motorového vozidla faktúrou č. FA XXXXXXXX sumu 4.128,50 eur bez DPH.

7.3. Žalovaný oznámením o poistnom plnení z 25. októbra 2018 oznámil žalobcovi ukončenie šetrenia poistnej udalosti s tým, že mu vyplatil sumu 3.833,26 eur. Nevyplatenie zvyšnej sumy odôvodnil žalovaný tým, že boli priznané alternatívne náhradné diely, cena práce bola určená v podobe primeraných

nákladov pre neautorizovaný servis vo výške 23,-- eur za normohodinu s DPH a primerané náklady na lakovací materiál boli určené vo výške lakovacej konštanty 100 %.

7.4. Obchodná spoločnosť Fobis s.r.o. dňa 22. januára 2020 vo svojom vyjadrení uviedla, že vo veci požiadavky na predloženie originálnych daňových dokladov nie je oprávnená požadované doklady poskytnúť, keďže tvoria nielen obchodné, ale aj daňové tajomstvo. Zároveň uviedla, že oprava motorového vozidla bola vykonaná v súlade s technologickým postupom výrobcu daného druhu vozidla, pričom - ak v kalkulácii nebolo uvedené inak - boli použité originálne náhradné diely.

8. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

8.1. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnené odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnené krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d/ ušlého zisku (ods. 2).

8.2. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

8.3. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (ods. 2).

8.4. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8.5. Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

9. V rozhodovanej veci si žalobca ako poškodený uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

9.1. Základnou povinnosťou poškodeného je preukázať nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, t. j. škodu predpokladanú zákonom č. 381/2001 Z. z. v ustanovení § 4 ods. 2 písm. b/, za ktorú zodpovedá žalovaný titulom povinného zmluvného poistenia. Predmetnú povinnosť si v rozhodovanom spore podľa názoru súdu žalobca splnil, keď preukázal vznik škody v sume 4.128,50 eur, ktorá predstavuje náklady vynaložené na opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu v autoservise prevádzkovanom obchodnou spoločnosťou Fobis s.r.o.

9.2. Súd konštatuje, že ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. nie je možné vykladať spôsobom, že o nepreukázanie nároku na náhradu škody zo strany poškodeného sa jedná vtedy, ak poškodený nevyhoví akejkoľvek, hoc aj nezmyselnej požiadavke poisťovateľa (žalovaného).

9.3. Za škodu podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. tak súd považuje sumu 4.128,50 eur a nie sumu 3.833,26 eur vyplatenú žalovaným.

10. Súd je toho názoru, že ak žalovaný chcel spochybníť žalobou, že niektoré z nákladov spojených s opravou poškodeného motorového vozidla F. O. L., I.: BL XXX NM neboli vynaložené v príčinnej súvislosti so škodou spôsobenou poisteným žalovaného (za ktorú zodpovedá žalovaný), bolo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na žalovanom. Uvedené znamená, že žalovaný bol povinný v konaní tvrdiť, ktoré z nákladov fakturovaných autoservisom neboli vynaložené v dôsledku škodovej udalosti z 26. mája 2018, a následne tieto svoje tvrdenia relevantným spôsobom preukázať. Žalovaný si však predmetnú povinnosť v rozhodovanom spore nespĺnil.

10.1. Zároveň súd má za to, že, dôvody uvádzané žalovaným v spore a predtým v oznámení „o poisťnom plnení“, nemôžu s poukazom na žalobou uplatnený nárok na náhradu škody obstať.

11. Pokiaľ ide o krátenie ceny práce autoservisu v podobe preplatenej normohodiny, súd uvádza, že takýto postup žalovaného pri posúdení nároku na náhradu škody nemá oporu v zákone č. 381/2001 Z. z. a ani v Občianskom zákonníku, ktorý sa na rozhodovaný spor použije primerane.

11.1. Súd uvádza, že zo zákona nevyplýva oprávnenie žalovaného ako poisťovateľa znížiť uplatnenú náhradu škody v prípade, ak opravu poškodeného motorového vozidla vykonal neautorizovaný servis. Zákon č. 381/2001 Z. z. neumožňuje poisťovateľovi, aby v rámci náhrady škody poškodenému mohol znížiť fakturovanú cenu práce v prípade realizovania opravy v neautorizovanom (a nie v autorizovanom) autoservise.

11.2. Podľa názoru súdu si žalovaný pri posúdení nároku žalobcu na náhradu škody zamieňa pojmy a jednotlivé právne režimy, keď nerozlišoval medzi posúdením nároku poškodeného na náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. spôsobenej poisteným žalovaného a posúdením nároku poisteného na vyplatenie poistného plnenia, ktorý je závislý od zmluvného dojednaní medzi poisteným a poisťiteľom (pri použití terminológie obsiahnutej v Občianskom zákonníku - pozn. súdu).

11.3. Súd uvádza, že v prípade havarijného poistenia si môže poisťovňa na základe zmluvného dojednaní s poisteným v poistnej zmluve, resp. vo všeobecných poistných podmienkach dohodnúť spôsob určenia poistného plnenia odlišne v prípade opravy poisteného motorového vozidla v autorizovanom autoservise v porovnaní s jeho opravou v neautorizovanom autoservise, v prípade náhrady škody z povinného zmluvného poistenia to však možné nie je.

12. Ak žalovaný krátil vyplatenú náhradu škody z dôvodu, že žalobca nepreukázal použitie originálnych náhradných dielov, aj tento postup považuje súd za nesprávny a priečiaci sa účelu a zmyslu povinného zmluvného poistenia, ktorý nemá oporu v zákone č. 381/2001 Z. z.

12.1. Súd je toho názoru, že žalovaný by mohol priznať náhradu škody za optimalizované náhradné diely, a nie za originálne náhradné diely, ak by žalovaný preukázal, že pri oprave poškodeného motorového vozidla neboli použité originálne náhradné diely, k čomu však nedošlo.

12.2. Navyše z argumentácie žalovaného je zrejmé, že ním požadovanými dokladmi preukazujúcimi originalitu použitých náhradných dielov môže disponovať len opravca a nie aj žalobca ako poškodený. Žalovaný tak žiada od žalobcu, aby v spore (resp. v rámci posúdenia nároku na náhradu škody) predložil niečo, čo objektívne predložiť nemôže (a preukazoval niečo, čo preukázať nemôže).

12.3. Záverom ako poznámku súd uvádza, že ak žalovaný bol toho názoru, že nie všetky náhradné diely boli použité účelne, t. j. že boli vymenené aj náhradné diely, ktoré pri škodovej udalosti neboli poškodené, bolo jeho povinnosťou špecifikovať, aké náhradné diely neboli použité v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou krytou povinným zmluvným poistením. Žalovaný však tieto náhradné diely nešpecifikoval a tak v oznámení „o poistnom plnení“, ako aj v spore argumentoval len všeobecným spôsobom, kedy nie je možné verifikovať oprávnenosť postupu žalovaného, čo má za následok, že v súdnom konaní je potrebné vyhodnotiť jeho postup pri prešetrovaní nároku žalobcu na náhradu škody ako nesprávny (a za nedôvodný, pokiaľ ide o zníženie žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody).

13. Na základe uvedeného vyhodnotil súd nárok žalobcu na náhradu škody v časti istiny 295,24 eur ako dôvodný.

14. Zároveň má žalobca aj nárok na uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy 295,24 eur od 29. marca 2020 do zaplatenia.

15. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania až do právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade škody, ak si žalovaný splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 11 ods. 6 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu z 22. novembra 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, súd predmetné tvrdenie považuje za nesprávne.

15.1. Súd poukazuje na to, že rozsudok najvyššieho súdu z 22. novembra 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 bol zrušený nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020. Rovnako tak nálezmi zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020 a z 28. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020 boli ústavným súdom zrušené aj rozsudok najvyššieho súdu z 26. februára 2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, resp. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2019, sp. zn. 9Co/211/2018. Vo všetkých troch prípadoch boli ústavným súdom zrušené rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými bolo konštatované, že poškodený nemá voči poisťovni nárok na úrok z omeškania v prípade náhrady škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z., čo znamená, že ústavným súdom došlo k zrušeniu rozhodnutí, v ktorých bol vyslovený právny názor totožný s argumentáciou žalovaného prezentovanou v rozhodovanom spore.

16. Naopak ako dôvodnú vyhodnotil súd námietku premlčania uplatnenú žalovaným vo vzťahu k časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 29. marca 2019 do 28. marca 2020.

16.1. Súd uvádza, že tento nárok žalobcu je premlčaný s poukazom na znenie ustanovenia § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s ustanovením § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v tejto časti bol žalobou uplatnený nárok až zmenou žaloby uskutočnenou na pojednávaní dňa 29. marca 2022. Je zrejmé, že v predmetnej časti bol žalobcom uplatnený nárok po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

17. Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 295,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,24 eur od 29. marca 2020 do zaplatenia (výrok I.). 17.1. V prevyšujúcej časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,24 eur od 29. marca 2019 do 28. marca 2018 súd žalobu žalobcu s poukazom na námietku premlčania uplatnenú žalovaným ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

18. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci v časti istiny plný úspech a čiastočný neúspech mal len v časti uplatneného úroku z omeškania, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

18.1. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).